

Antidogma - Az amerikai politika királycsinálói 1.

2017 május 09. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

• [0](#)

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

A fark csóválja a kutyát.

Az Egyesült Államok és Izrael közötti különleges kapcsolatok ténye egyáltalán nem szorul bizonyításra, annyira állandó és közismert eleme az utóbbi hét évtized történelmének. E kapcsolatok tényleges jellegét illetően azonban megoszlanak a vélemények. Egyesek szerint Izrael csupán az amerikai imperializmus közel-keleti elretolt helyrsége, az USA „kliensállama” vagy „stratégiai birtoka” (*Noam Chomsky*), mások szerint viszont az Egyesült Államok a zsidó állam által képviselt expanzionista cionizmus engedelmes eszköze.

Akár a fark csóválja a kutyát, akár fordítva, e téren a Fehér Ház mindenkor lakójának aligha van személyes mozgástere, amint azt – a sokak által e téren is formabontónak remélt – *Donald Trump* szánalmas téblábolása is ékesen bizonyította. Amiről sokáig csak diszkréten, „f? alatt” illet beszélni még a szólás szabadságát egyébként a legfontosabb állampolgári alapjognak tekint? Egyesült Államokban is, az az utóbbi id?ben, különösen *John Mearsheimer* és *Stephen Walt* nagy port felvert tanulmánya, illetve könyve (*The Israel Lobby and U.S. Foreign Policy*, 2007) óta egyre inkább betüremkedik a közbeszédbe, és immár nem csak Amerikában. Nevezetesen, hogy az amerikai–izraeli különleges kapcsolatokat f? tartópillére az USA-ban tevékenyked? izraeli vagy cionista lobb. Adott esetben a lobb nem a maffia vagy a titkos társaság színönimájaként értend?, Amerikában ugyanis a lobbitevékenység a politikai-közéleti színtér bevált gyakorlata, maguk a lobbik pedig irodahelyiségekkel, vezet?kkel és személyzettel rendelkez?, hivatalosan elismert nyomásgyakorló csoportok, egyfajta sajátos vállalkozások, amelyeknek a választópolgárokhoz hasonlóan joguk van véleményt nyilvánítani bármilyen – különösen a kormány és az államigazgatás tevékenységét érint? – témában.

Történelmi okokból az USA alkotmányos felépítését eleve olyanra tervezték, hogy az állam er?tlen, a politikai osztály ingatag, az igazságszolgáltatási hatalom pedig (a bírói tisztség választás útján történ? betöltése miatt) gyöngye legyen, és hogy a kormány politikája a különböz? lobbik érdekeit tükrözze, már csak azért is, mert a lobbik viszont er?sek, stabilak és gazdagok. Ily módon az amerikai választási kampányok lényegében a vagyonos magánemberek és a mindenható lobbik körében végzett nyilvános pénztarhálás az adományozók érdekeinek érvényesítésére vonatkozó kötelezettségvállalásokért cserébe. Éppen ezért az amerikai „demokrácia” valódi természetét tekintve plutokrácia, vagyis nem a nép, hanem a vagyonosok uralma, egy olyan rendszer, amelyben a korrupció normális és törvényes, mert mi másnak lehet nevezni azt, hogy egy lobb teljesen nyíltan és hivatalosan megvesz és eltart egy vagy több szenátort, képvisel?t, s?t adott esetben egy egész kormányt.

Ebben a kontextusban kell tehát értékelni az amerikai cionista lobb m?ködését is, amelyet egyébként gyakran egyszer?en csak „a lobb” néven említenek, mert a legaktívabb és legjobban szervezett lévén maga a lobb archetípusa. A helyi megfigyel?k szerint hatalmát tekintve legfeljebb csak a nyugdíjasok lobbija múlja felül, de értelemszer?en ez utóbbinak kevesebb befolyása van az Egyesült Államok külpolitikájára. Egyébként a „zsidó lobb” némileg pontatlan min?sítés, mert az USA hatmillió zsidó állampolgárából mértékadó becslések szerint csak minden harmadik vesz részt a tevékenységében. Rögtön adódik a kérdés: hogyan lehetséges, hogy egy (létszámát tekintve legalábbis) ilyen kicsiny lobb mégis dönt? befolyást képes gyakorolni egy 320 milliós országra, a világ (jelenleg még) vezet? gazdasági-katonai hatalmára.

Ennek számtalan oka van. Az egyik az, hogy ez a kisebbség politikailag hiperaktív egy olyan országban, amelynek legjellemz?bb vonása a tömegek közéleti passzivitása és politikai tudatlansága. Az el?bbit még bátorítja is a politikai osztály, amely rendkívüli kegyetlenségre képes és gátlástalanul gyilkol, ha uralmát id?nként lázadások fenyegetik a nép részér?l, amelynek „szinten tartása” a különösképpen elbutító amerikai iskola- és médiarendszerre hárul. Ez utóbbi – legalábbis a vezet?k szempontjából – áldásos ténykedését az a felmérés is jól példázza, amelyet a *National Geographic* magazin kezdeményezésére készítettek kilenc ország (Kanada, Németország, Franciaország, Olaszország, Nagy-Britannia, Mexikó, Japán, Svédország, Egyesült Államok) háromezer egyetemistája körében.

Ebből egyértelm?en kiderül, hogy földrajzi ismereteik tekintetében az amerikai diákok csaknem analfabéták. 11 százalékuk a saját országát sem volt képes megjelölni a térképen, 29 százalékuk nem lelte meg a Csendes-óceánt. 58 százalékuk nem tudta, hogy hol található Japán, 65 százalékuk, hogy hol van Franciaország, 68 százalékuk, hogy hol van Anglia. Noha 58 százalékuk már hallott róla, hogy a tálibok átvették a hatalmat Afganisztánban, csupán 17 százalékuk tudta, hogy a világ melyik részén található ez az ország. Mellesleg majdnem egyharmaduk vélekedett úgy, hogy az USA lakossága egy és kétmilliárd között van (a helyes válasz akkor 289 millió lett volna). Globálisan a legjobb eredményeket a német, a svéd és az olasz egyetemisták érték el, a legrosszabbakat pedig az amerikaiak és a mexikóiak (*National Geographic Today*, 2002. november 20.).

Ilyen intellektuális környezetben nem meglep?, hogy a cionista lobb és általában is a zsidók „hipertrofikus

aktivitása" (Szonja Margolina) – hiszen *Mitchell Bard* (American-Israeli Cooperative Enterprise) szerint „a zsidók szinte vallásos hévvel vetik bele magukat a politikába” – nagyon is kézzelfogható eredményekkel jár. Mint arról hosszú távon meggyőződhetünk, az Egyesült Államok Kongresszusában (szénátus és képviselőház) minden olyan elterjesztés, amely Izrael katonai vagy anyagi kedvezményekben való részesítését célozza, a száz szenátorból 99, a 435 képviselő pedig legalább 400 támogatására számíthat. *Jeffrey Blankfort* ismert anticionista – és egyébként maga is zsidó – újságíró szerint az amerikai nép képviselői e tekintetben úgy viselkednek, mint a „beidomított cirkuszi állatok” (The Influence of Israel and it's American Lobby over US Middle East Policy).

(folytatjuk)

Gazdag István - www.demokrata.hu

Tisztelt olvasók!

Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következő címen: <https://twitter.com/syracuse73>. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>

- Minden "lájk számít, segíti a magazin működését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

DR. DRÁBIK JÁNOS
100 ÉVVEL TRIANON UTÁN
DVD
A trianoni győzatról tabumentesen

„Egy film amelyet minden magyarnak látnia kell”

Ajánló